

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **L.D.**
bytem [REDACTED]
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2015, č. j. OD 803/15-3/67.1/15269/Rg

takto:

I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 29. 7. 2015, č. j. OD 803/15-3/67.1/15269/Rg, **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 29. 5. 2015, č. j. 47608/2015. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky

žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 13. 11. 2014 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nereflektoval na odvolací důvody, nezabýval se žalobcem předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Přitom z uvedeného rozhodnutí, jakož i dalších rozhodnutí odvolacích orgánů (které žalobce v žalobě konkrétně označil a soudu spolu s rozhodnutím Městského úřadu Písek předložil) vyplývá praxe těchto odvolacích správních orgánů, jež v prakticky shodných věcech posuzovaly, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
3. Následně žalobce uplatnil žalobní výtku směřující do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, přestože, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Podle žalobce rozhodnutí v blokových řízeních série ■■■ č. bloku ■■■ a série ■■■ č. bloku ■■■ nesplňují dostatečnou individualizaci skutku, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série ■■■ č. bloku ■■■ plyne dodržení zákonem stanovených požadavků podle rozsudku Nejvyššího správního soudu.
4. K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal na pozemní komunikaci, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné.
5. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
6. K pokutovému bloku ze dne 13. 11. 2014 žalobce namítal, že zde byl uveden údaj „125c/1f4“, tedy vadná právní kvalifikace. Žalobce dále namítal, že v pokutovém bloku chybí konkrétní místo, aby bylo možné určit, zda k přestupku došlo na místě veřejně přístupném či soukromém pozemku. Vyvstává také pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. V kolonce pro vylíčení události je právní kvalifikace „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, když správně mělo být uvedeno § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Popis skutku „rychlost“ dostatečně dle žalobce nespecifikuje

porušení povinnosti stanovenou zákonem.

7. I na pokutovém bloku ze dne 15. 2. 2014 byla dle žalobce obsažena chybná právní kvalifikace, a to pouze údaj „125c/1f4“. Žalobce opět namítal, že v pokutovém bloku chybí konkrétní místo, aby bylo možné určit, zda k přestupku došlo na místě veřejně přístupném či soukromém pozemku. Vyvstává také pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. Z popisu skutku ve formátu „rychlost“ není zřejmé, jakého přestupku se žalobce dopustil. V kolonce pro vylíčení události je právní kvalifikace „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, když správně mělo být uvedeno § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
8. Žalobce dále namítal, že i v pokutovém bloku ze dne 13. 2. 2014 je rovněž obsažena chybná právní kvalifikace, neboť je zde uveden jen údaj „125c/1f4“. I zde vzniká pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení a o místě spáchání přestupku. Dále žalobce uvedl, že popis skutku ve znění „rychlost 63 km/hod“ neodpovídá porušení povinnosti žalobce, která je stanovena zákonem a z popisu není zřejmé, zda k přestupku došlo. V rozhodnutí není dle žalobce uvedena právní kvalifikace zákonem stanovené povinnosti, které měl žalobce porušit, přičemž správně mělo být uvedeno „§ 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
9. I na pokutovém bloku ze dne 15. 8. 2014 byla dle žalobce obsažena chybná právní kvalifikace, a to pouze údaj „125c/1f4 bod 4“. Žalobce namítal, že v pokutovém bloku chybí konkrétní místo, aby bylo možné určit, zda k přestupku došlo na místě veřejně přístupném či soukromém pozemku. Vyvstává také pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. Z popisu skutku ve formátu „rychlost“ není zřejmé, jakého přestupku se žalobce dopustil a tato zkratka nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. V kolonce pro vylíčení události je právní kvalifikace „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, když správně mělo být uvedeno § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
10. Na pokutovém bloku ze dne 23. 11. 2012 byla rovněž dle žalobce uvedena chybná právní kvalifikace údajem „125c/1f4“. Žalobce v žalobě uvedl, že v pokutovém bloku chybí místo, kde k přestupku došlo, a není uvedena ani kilometráž komunikace. V rozhodnutí není dle žalobce uvedena právní kvalifikace zákonem stanovené povinnosti, které měl žalobce porušit, přičemž správně mělo být uvedeno „§ 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
11. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení, které k výzvě soudu vyčíslil na částku 10 800 Kč.
12. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí. Dále poznamenal, že v případech, kdy je účastník zastoupen stejným právním zástupce, kterým byl žalobce zastoupen v odvolacím řízení, je vždy podáno blanketní

odvolání, k výzvě k doplnění jsou doplněny jen obecné, nekonkrétní, mnohdy nesouvisející výtky. Žalovaný se dostatečně zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, zabýval se i oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení. Žalobcem předložená kopie rozhodnutí jiného krajského úřadu se týkala jiného případu a žalovaný se k němu i stručně vyjádřil. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

13. Z obsahu předloženého správního spisu soud ověřil, že žalobce podal dne 8. 12. 2014 námitky (bez uvedení konkrétních výtek) do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 18. 11. 2014.
14. Správní orgán I. stupně měl k dispozici kopie pokutových bloků ze dne 23. 11. 2012, ze dne 15. 8. 2013, ze dne 13. 2. 2014, ze dne 15. 2. 2014, ze dne 13. 11. 2014.
15. Dne 11. 12. 2014 bylo zahájeno správním orgánem I. stupně řízení o námitkách. Následně správní orgán I. stupně požádal policejní orgány o zaslání pokutových bloků žalobce.
16. Žalobce byl 13. 1. 2015 vyrozuměn správním orgánem I. stupně o možnosti seznámení se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním podle § 36 odst. 3 správního řádu. Následně podal žalobce dne 2. 2. 2015 podnět k přezkumnému řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 15. 2. 2014. Součástí správního spisu je oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ohledně blokové pokuty ze dne 15. 2. 2014.
17. Správní orgán I. stupně vydal dne 3. 2. 2015 usnesení o přerušení řízení o námitkách.
18. Žalobce dále dne 17. 2. 2015 podal další podnět k přezkumnému řízení ohledně uložení pokuty ze dne 13. 11. 2014.
19. Po prošetření podnětů k přezkumnému řízení požádal žalobce dne 25. 5. 2015 o přerušení správního řízení a požádal o obnovu řízení v souladu s § 100 správního řádu ohledně pokutového bloku ze dne 15. 8. 2013.
20. Rozhodnutím ze dne 29. 5. 2015, č. j. 47608/2015, správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl a provedený záznam v registru řidičů potvrdil. Po shrnutí skutkového stavu konstatoval, že oznámení o uložení pokuty obsahovala dostačující informace pro zápis do registru řidičů a správní orgán neměl žádné pochybnosti o jejich správnosti. V odůvodnění byly vypočteny jednotlivá oznámení o uložení pokuty a výše bodů. Konstatoval, že záznamy byly provedeny bezchybně.
21. Blanketní odvolání žalobce doplnil k výzvě správního orgánu I. stupně. Obecné odvolací námitky směřovaly do přesvědčivosti a přezkoumatelnosti rozhodnutí,

z tohoto pohledu podle žalobce nebyly naplněny požadavky pro řádný zápis právních norem, žalobce v tomto směru zmiňoval střídání zkratk vztahujících se k zákonu o silničním provozu. Dále obecně popisoval, jak má být v řízení o námitkách postupováno a jaké náležitosti musí splňovat pokutové bloky, především obecně brojl proti používání zkratk ohledně jednotlivých skutkových podstat přestupků. Odvolání zmínilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49928/2014, které se nezpůsobilosti podkladů pro záznam do registru řidičů týkalo. Již na tomto místě si soud dovolí poznamenat, že se jedná v podstatě o formulářově uplatněné obecné odvolání shodného znění podávané žalobci, pokud jsou v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zastoupeni advokátní kanceláři, která zastupovala v daném případě i žalobce.

22. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného správní orgán I. stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci body zaznamenány. Také si vyžádal kopie všech pokutových bloků, které byly platné a pravomocné. Správní orgán I. stupně podle žalovaného rozhodoval na podkladě všech dostupných a způsobilých podkladů, u přestupků dokladoval jak jednotlivá oznámení o uložení pokuty, tak samotná rozhodnutí o blokové pokutě, když ve spise byly zajištěny kopie pokutových bloků, které splňují požadavky dle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, sp. zn. 9 As 2/2011. Zdůraznil, že v daném řízení není prokazováno naplnění skutkových podstat přestupků, ale jen to, zda pro záznam bodů existují relevantní podklady, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 96/2008-44. Námitky směřující proti vyplnění pokutových bloků označil za obecné, nikoli podané na konkrétní případ. Na podporu svých závěrů žalovaný ocitoval část rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2014, č. j. 4 As 3/2014-39, ze které plynou specifiky blokového řízení a možnost využití zkratk ve vztahu k identifikaci přestupkového jednání a jeho kvalifikace. Žalovaný odmítl vzít v potaz rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, které je zřejmě s citovaným rozsudkem v rozporu.
23. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
24. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených

bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).

25. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“* V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.
26. První žalobní bod, který se týká nereflektování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015 a sp. zn. 59 A 34/2015. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
27. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích v shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvažil a na základě jakého skutkového stavu a

právních úvah a důvodů. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.

28. Žalobce se odvoláním, včetně odkazu na dokládanou kopii rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, bránil prvostupňovému rozhodnutí v obecné rovině, aniž by upřesnil, jaký vztah má mít jím předložené rozhodnutí jiného správního orgánu, týkající se jiného účastníka řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, jiných pravomocných rozhodnutí, k projednávanému případu žalobce, a jaké konkrétní vady a kterých rozhodnutí, resp. pokutových bloků mají být v této souvislosti žalovaným reflektovány. Je to právě individualizace a jasná specifikace odvolacích námitek ze strany účastníka řízení, která zakládá odvolacímu správnímu orgánu povinnost na konkrétní námitky, výhrady a odkazy konkrétně reagovat. Nejsou-li námitky dostatečným způsobem specifikovány, pak postačí vypořádat se s obecnými námitkami způsobem, u kterého nejsou pochybnosti, že v obecné rovině odvolací správní orgán napadené rozhodnutí přezkoumal. Plně postačovalo, pokud za daných okolností z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se žalovaný s náhledem a rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neztotožňuje.
29. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, řádně odůvodněné. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s odvolacími námitkami žalobce dostatečným a srozumitelným způsobem, který reflektoval naprosto obecnou povahu podaného odvolání. Z rozhodnutí vyplývá, že se náležitosti rozhodnutí a pokutových bloků žalovaný zabýval. Větší obecnost a stručnost odůvodnění rozhodnutí žalovaného plně odpovídá již shora zmíněnému charakteru odvolacích námitek. Protože žalobce neuplatnil žádné konkrétní důvody, které by mohly zpochybnit vydané pokutové bloky a v návaznosti na ně vydaná oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení jako řádné podklady pro záznam bodů (nezpochybňoval konkrétní údaje na pokutových blocích, nepoukazoval na okolnosti vydání, nezpochybňoval svoje podpisy na nich, a tedy ani právní moc rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, neuváděl žádné skutečnosti, které by důvodně nasvědčovaly tomu, že daný přestupek nespáchal), neobjevily se ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí žádné konkrétnosti. V žádném případě ovšem nelze dospět k závěru, že žalovaný na odvolací důvody nereflektoval a jednotlivými rozhodnutími, na jejichž základě byl příslušný počet bodů žalobci do registru řidičů zaznamenán, se nezabýval.
30. Odvolává-li se žalobce v žalobě znovu na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, jakož i na další rozhodnutí tohoto správního orgánu a rozhodnutí Městského úřadu Písek, která soudu spolu s kopiemi pokutových bloků jiných řidičů než žalobce předložil, pak soud uvádí, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního

orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.

31. Další částí žaloby žalobce brojí (*pozn. soudu* opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žalobce ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutí vydaných v blokovém řízení soudu přdestřel, nelze než v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona o přestupcích, přičemž povaze blokového řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
32. Teprve v dalším žalobním bodu žalobce poprvé (s výjimkou žádosti o přezkumné řízení ohledně rozhodnutí o blokové pokutě ze dne 13. 11. 2014 a ze dne 15. 2. 2014) uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům. Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupků se nedopustil, s vydáním pokutových bloků nesouhlasil, apod.
33. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 13. 11. 2014 série FC/2013 č. C1524621 právní kvalifikaci „125c/1f4“ a „§ 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.“ považuje to soud za postačující. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno právě podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. za porušení povinnosti uvedené v § 18 odst. 4 uvedeného zákona. Odkaz na konkrétní ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, které stanoví povinnost řidiče jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h a jde – li o dálnici, nebo silnici pro motorová vozidla nejvýše 80 km/h ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, spolu se slovním popisem jednání žalobce „rychlost 50/72/69“, dostatečně individuálně žalobcovo protiprávní jednání vymezují a přestupek byl ve smyslu § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jednoznačně kvalifikován. Ani výtku nedostatečného označení místa spáchání přestupku soud

neshledal důvodnou. Na pokutovém bloku bylo místo spáchání přestupku uvedeno názvem obce Úpice, ulice Regnerova č. 462, což považuje soud za dostatečně určité.

34. Rovněž výtky nesprávné právní kvalifikace ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 15. 2. 2014 série FD/2013 č. D0763274 soud neuznal. Žalobci byla pokuta ve výši 300 Kč uvedeného dne uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. Odkaz na citované ustanovení spolu s uvedením naměřené rychlosti (50/66/63 km/h) postačuje k individualizaci žalobcova protiprávního jednání tak, aby nemohlo být zaměněno s jiným skutkem, a jeho právní kvalifikaci. Nedostatkem, pro který by bylo nutno na předmětný pokutový blok hledět tak, že nepostačuje k záznamu bodů do registru řidičů, není ani neuvedení názvu obce v části pokutového bloku, kde má být přestupkové jednání popsáno. Pokutový blok obsahuje název obce Kořenov a označení silnice I/10. Dle soudu je místo spáchání přestupku jednoznačně určeno. Pokutový blok obsahuje slovním popisem jednání žalobce „rychlost v obci“. V pokutovém bloku nebylo nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Namítaný odkaz „§ 18/4“ z. č. 361/2000 Sb., soud považuje za naprosto dostatečný, neboť z něho jednoznačně vyplývá, že se touto zkratkou rozumí ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., které upravuje povinnost řidiče jet v obci rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.
35. Shodný charakter mají i námitky směřující vůči pokutovému bloku ze dne 13. 2. 2014 série ■■■ č. ■■■. Byť je pokutový blok v dané části hůře čitelný, lze z něj dle přesvědčení soudu právní kvalifikaci přestupkového jednání seznat. Na pokutovém bloku je uvedena právní kvalifikace přestupku s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, který se týká překročení nevyšší povolení rychlosti, spolu s uvedením údaje o naměřené rychlosti 63 km/h, jednání žalobce je tedy dostatečně zachyceno ve smyslu § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, i přesto, že zde není uveden odkaz na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Odkaz na ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 postačuje k individualizaci žalobcova protiprávního jednání tak, aby nebylo možné toto jednání zaměnit s jiným skutkem, a jeho právní kvalifikací. Na pokutovém bloku je datum a místo vystavení. Žalobce opětovně uplatňuje pouze formální nedostatky vydaného pokutového bloku, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový blok či byl k podpisu donucen. Na pokutovém bloku nechybí otisk úředního razítka.
36. Ve vztahu ke zpochybňované právní kvalifikaci jednání v pokutovém bloku ze dne 15. 8. 2013, série ■■■ č. ■■■ učiněné prostřednictvím „125c1f bod4“, konstatuje soud, že ji považuje za dostačující, nikoliv vadnou. Soud upozorňuje, že žalobce uvedl v žalobě chybné datum vydání bloku, neboť ze správního spisu vyplývá, že se jedná o pokutový blok ze dne 15. 8. 2013, nikoliv z roku 2014 jak uvedl žalobce. Z uvedené zkratky je zřejmé, že žalobcovo jednání bylo v tomto případě kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., neboť žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. Dále bylo dostatečným způsobem

specifikováno, že šlo o „překročení nejvyšší dovolené rychlosti“. Žalobce v žalobě nesprávně uvedl, že v pokutovém bloku je uvedena zkratka „rychlost“.

V pokutovém bloku je jasně specifikováno místo spáchání přestupku, „ul. Poličská č. 7, ve Svitavách“. Z pokutového bloku také vyplývá, jaká byla nejvyšší povolená rychlost v daném úseku i jaká byla žalobcovu vozidlu naměřena rychlost, včetně rychlosti po odečtu možné odchylky měření, a to prostřednictvím zažité zkratky s uvedením 3 hodnot rychlosti. Namítaná absence ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu je v pokutovém bloku nahrazena slovním popisem tohoto ustanovení a jednání žalobce je dostatečně zachyceno ve smyslu § 85 odst. 4 zákona o přestupcích.

37. K pokutovému bloku ze dne 23. 11. 2012 série ■■■ č. ■■■ námitky žalobce soud nepovažuje za důvodné. Žalobci byla pokuta ve výši 1000 Kč uvedeného dne uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. Právní kvalifikace, která je dána údajem „§ 125c/1F4“ zák. č. 361/2000 Sb., je dle soudu naprosto konkrétní a dostačující. Žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. Z bloku vyplývá, že posuzovaná rychlost byla 59 km/hod. Odkaz na citované ustanovení postačuje k individualizaci žalobcova protiprávního jednání tak, aby nebylo možné toto jednání zaměnit s jiným skutkem, a jeho právní kvalifikaci. Na pokutovém bloku je datum a místo vystavení. Protiprávní jednání bylo v bloku popsáno slovem „rychlost“. Podle soudu je z tohoto popisu skutku ve spojení s odkazem na ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu zcela zřejmé, že žalobce překročil v daném místě povolenou rychlost. Žalobce opětovně uplatňuje pouze formální nedostatky vydaného pokutového bloku, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový blok či byl k podpisu donucen. Na pokutovém bloku nechybí otisk úředního razítka. Namítaná absence ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu je v pokutovém bloku nahrazena slovním popisem tohoto ustanovení a jednání žalobce je dostatečně zachyceno ve smyslu § 85 odst. 4 zákona o přestupcích.
38. Soud tedy uzavírá tím, že pokutové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, byly způsobilými podklady pro zápis bodů do registru řidičů. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.
39. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
41. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
42. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů

řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 29. ledna 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu